

การบูรณาการภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ (Eco-linguistics) เพื่อพัฒนาทักษะ
ความเป็นพลเมืองโลก (Global Citizenship) และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
ในห้องเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
Integrating Eco-linguistics to Develop Global Citizenship and Environmental
Conservation Skills in the English Classroom for Grade 8 Students

เกชา ไชเอ็ด

Kaecha Sai-ed

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย

Foreign Language Department, Lower Secondary Level, The Prince Royal's College, Thailand

Corresponding Author, E-mail: kaecha.sai@gmail.com

Received October 1, 2024; Revised June 17, 2025; Accepted June 23, 2025

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ผลการพัฒนาทักษะความเป็นพลเมืองโลกและการสร้างสำนึกด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมผ่านการจัดกิจกรรมภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ในห้องเรียนภาษาอังกฤษ 2) เพื่อประเมินผลของการใช้แนวทางภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ในการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านความเป็นพลเมืองโลกและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3) เพื่อสำรวจทักษะการเขียนบทความข่าวของนักเรียนภายใต้กรอบการเรียนรู้เรื่องสิ่งแวดล้อม

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) โดยใช้แนวคิดภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ (Eco-linguistics) และการศึกษาเพื่อความเป็นพลเมืองโลก (Global Citizenship Education) กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 42 คน ที่โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ เครื่องมือวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์และแบบประเมินทักษะการเขียนบทความข่าว ประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้ประเมินผ่านเกณฑ์ 5 ระดับ (Likert Scale) โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และคำนวณค่าเฉลี่ย (Mean) ด้านความสามารถของนักเรียนวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใน 5 ด้าน

ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ช่วยเสริมสร้างทักษะความเป็นพลเมืองโลกและสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ

2) แนวทางการเรียนรู้ดังกล่าวส่งผลให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เรื่องสิ่งแวดล้อมกับการใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

คำสำคัญ: ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์; การศึกษาความเป็นพลเมืองโลก; การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในห้องเรียน; หลักสูตรบูรณาการความสำคัญของสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

Abstract

This study aimed to 1) examine and analyze the development of global citizenship skills and environmental conservation awareness through eco-linguistic activities in English classrooms, 2) evaluate the effectiveness of using an eco-linguistic approach to promote global citizenship and environmental conservation among Grade 8 students, and 3) explore students' news article writing skills within the context of environmental learning.

The research employed a mixed methods approach (Mixed Methods Research), guided by the principles of Eco-linguistics and Global Citizenship Education. The sample consisted of 42 Grade 8 students from The Prince Royal's College in Chiang Mai. Research instruments included eco-linguistics-based learning plans and a news article writing skills assessment. The effectiveness of the learning plans was evaluated using a 5-point Likert scale by three experts, with results analyzed using mean scores. Student abilities were assessed through mean and standard deviation across five aspects.

The findings revealed that 1) the development of learning activities based on eco-linguistics significantly enhanced students' global citizenship skills and environmental conservation awareness, and 2) this approach enabled students to effectively integrate environmental knowledge with English language usage.

Keywords: Eco-linguistics; Global Citizenship Education; Environmental Conservation in Classrooms; Sustainable Environmental Education Integration

บทนำ

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันมุ่งเน้นที่การพัฒนาทักษะทางภาษา เช่น การอ่าน การเขียน การฟัง และการพูด ซึ่งแม้จะเป็นพื้นฐานสำคัญในการสื่อสาร แต่กลับไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการ

เชื่อมโยงเนื้อหากับบริบทที่กว้างขึ้น เช่น ปัญหาสิ่งแวดล้อมและความเป็นพลเมืองโลก ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในศตวรรษที่ 21 (Yu, Guo, & Fu, 2024) หนึ่งในปัญหาที่พบของครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษคือ นักเรียนมักมีความเข้าใจที่แยกส่วนกันระหว่างการเรียนภาษาและความรู้เรื่องสิ่งแวดล้อม พวกเขาเรียนรู้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคโดยไม่เข้าใจถึงบริบทหรือผลกระทบของการกระทำของพวกเขาต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งทำให้การเรียนรู้ขาดความหมายและการประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง นอกจากนี้ นักเรียนยังมีความตระหนักถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ต่ำมาก นักเรียนหลายคนไม่เข้าใจถึงความสำคัญของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและบทบาทของพวกเขาในการรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อม เพราะการเรียนรู้ในห้องเรียนไม่ได้บูรณาการเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเข้าไปในบทเรียนภาษาอังกฤษ ทำให้การเรียนรู้เกิดขึ้นอย่างไม่ครบวงจร อีกหนึ่งปัญหาที่สำคัญคือ นักเรียนไม่ได้รับการพัฒนาทักษะความเป็นพลเมืองโลก (Global Citizenship) อย่างเต็มที่ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่แยกออกจากประเด็นสังคมและสิ่งแวดล้อมทำให้นักเรียนไม่ได้รับโอกาสในการพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการเป็นพลเมืองโลก เช่น การคิดวิเคราะห์ ความรับผิดชอบต่อสังคม และการทำงานร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในระดับท้องถิ่นและระดับโลก (Lütge, Merse, & Rauschert, 2022) จากการสำรวจและการสัมภาษณ์นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้สึกวุ่นวายเนื้อหาการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษไม่มีความเชื่อมโยงกับชีวิตจริงของพวกเขา ทำให้ขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ นักเรียนบางคนรู้สึกว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นเพียงการทำข้อสอบหรือทำงานตามที่ครูมอบหมายโดยไม่มี ความสนุกสนานหรือ ความหมาย ซึ่งส่งผลให้ประสิทธิภาพในการเรียนรู้ลดลง การขาดการบูรณาการระหว่างการเรียนรู้ภาษาและประเด็นสิ่งแวดล้อมยังทำให้เกิดช่องว่างในการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการเผชิญกับความท้าทายของโลกยุคใหม่ นักเรียนไม่ได้รับการส่งเสริมให้คิดในเชิงวิพากษ์หรือพิจารณาถึงผลกระทบของการกระทำของพวกเขาต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม ทำให้พวกเขาขาดความพร้อมในการเผชิญกับปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ทวีความรุนแรงขึ้น นักเรียนหลายคนเรียนรู้คำศัพท์หรือโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษ โดยไม่ได้เชื่อมโยงกับสถานการณ์จริง เช่น การเรียนคำศัพท์เกี่ยวกับขยะมูลฝอย (waste) หรือการรีไซเคิล (recycling) โดยไม่ได้ตระหนักถึงวิธีการจัดการขยะในชุมชนของตนเอง หรือการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ทำให้ขาดความเข้าใจในบริบทและแรงจูงใจที่จะเรียนรู้ การไม่บูรณาการสิ่งแวดล้อมและประเด็นความยั่งยืนเข้าไปในบทเรียนภาษาอังกฤษ ส่งผลให้การเรียนการสอนขาดความลึกซึ้งในการปลูกฝังทัศนคติที่เหมาะสมและความสามารถในการเชื่อมโยงกับปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อมในระดับที่กว้างขึ้น

ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ (Eco-linguistics) หรือที่รู้จักกันในชื่อ ภาษาศาสตร์นิเวศน์ เป็นการศึกษาปฏิสัมพันธ์ที่ซับซ้อนระหว่างภาษาและสิ่งแวดล้อม ซึ่งรวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาษาของมนุษย์ สัตว์ชนิดอื่น และสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (Fill & Mühlhäusler, 2001) คำว่า "ภาษาศาสตร์นิเวศน์" ถูกนำเสนอครั้งแรกโดย Einar Haugen ในผลงานที่มีความสำคัญของเขาชื่อ *The Ecology of Language* (1972) ซึ่งเขา

ให้คำนิยามว่าเป็นการศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างภาษาหนึ่งๆ กับสิ่งแวดล้อมของมัน (Nordquist, 2019) สาขาของภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์สามารถแบ่งออกเป็นสองสาขาหลัก ได้แก่ การศึกษาความหลากหลายทางภาษาศาสตร์และความสัมพันธ์กับความหลากหลายทางชีวภาพ (the study of linguistic diversity and its relationship with biodiversity) และการวิเคราะห์วาทกรรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (the critical analysis of discourses about the environment) ในสาขาแรกมีการศึกษาเกี่ยวข้องกับการสำรวจการสูญเสียความหลากหลายทางภาษาศาสตร์ที่มักสอดคล้องไปกับการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ (Nettle & Romaine, 2000)

การศึกษาภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ในด้านการเรียนการสอนภาษามุ่งเน้นที่ความสัมพันธ์ระหว่างภาษา วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งนำเสนอวิธีการใหม่ในการสอนที่ผสมผสานมุมมองทางนิเวศวิทยาและภาษาศาสตร์เข้าด้วยกัน สาขาวิชานี้มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมจิตสำนึกทางนิเวศวิทยาในหมู่นักเรียน โดยการตรวจสอบการทำงานร่วมกันระหว่างการปรับใช้ทางภาษาและความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม การบูรณาการภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์เข้าสู่การเรียนการสอนภาษาประกอบด้วยสองวิธีหลัก ๆ คือ การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาที่มีลักษณะเป็นนิเวศวิทยา และการวิเคราะห์วาทกรรมทางนิเวศวิทยาเชิงวิพากษ์ วิธีแรกเน้นที่การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่สะท้อนลักษณะของระบบนิเวศคือการส่งเสริมความสมดุลและความหลากหลาย ตัวอย่างเช่น Van Lier (2004) ได้อธิบายว่าการจัดกิจกรรมในเรียนภาษาสามารถถูกออกแบบให้ทำงานเหมือนในระบบนิเวศได้ โดยที่นักเรียนมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นกับการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายทางภาษาและวัฒนธรรม ส่งเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความคล่องตัวและการมีปฏิสัมพันธ์ วิธีที่สอง คือการวิเคราะห์วาทกรรมทางนิเวศวิทยาเชิงวิพากษ์ ซึ่งเป็นการตรวจสอบภาษาที่ใช้ในข้อความและสื่อต่าง ๆ เพื่อเผยให้เห็นอุดมการณ์ทางนิเวศวิทยาที่ซ่อนอยู่และผลกระทบของมันต่อทัศนคติและพฤติกรรมทางสิ่งแวดล้อมของมนุษย์ Stibbe (2021) ได้ชี้ให้เห็นว่าภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์สามารถนำมาใช้ในการวิพากษ์วาทกรรมที่ส่งเสริมการปฏิบัติที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การบริโภคนิยมและการเติบโตทางอุตสาหกรรม ด้วยการวิเคราะห์วาทกรรมเหล่านี้ ผู้ที่เกี่ยวข้องทางด้านการศึกษสามารถช่วยนักเรียนในการพัฒนาความตระหนักรู้เชิงวิพากษ์เกี่ยวกับวิธีที่ภาษาถูกปรับใช้เพื่อแสดงความเข้าใจและการมีส่วนร่วมของมนุษย์กับโลกธรรม และส่งเสริมการใช้ลักษณะคำทางภาษาที่สนับสนุนความยั่งยืนทางนิเวศวิทยา (Stibbe, 2021)

การบูรณาการภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ (eco-linguistics) การศึกษาเพื่อความเป็นพลเมืองโลก (global citizenship education: GCE) และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในห้องเรียนภาษาอังกฤษนำเสนอแนวทางการศึกษาที่ไม่เพียงแต่ช่วยพัฒนาทักษะด้านภาษา แต่ยังช่วยส่งเสริมความตระหนักรู้ด้านสิ่งแวดล้อมและสมรรถนะทางการศึกษาด้วย วิธีการแบบสหวิทยาการนี้ตอบสนองต่อความต้องการที่เพิ่มขึ้นของระบบการศึกษาในการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนสำหรับการเผชิญหน้าและมีส่วนร่วมในโลกที่มีการ

เชื่อมต่อกันมากขึ้นและมีความท้าทายด้านสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและสิ่งแวดล้อม โดยเน้นว่าภาษาได้ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้และพฤติกรรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอย่างไร (Stibbe, 2015) การนำหลักการของภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์มาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ สามารถกระตุ้นให้นักเรียนวิเคราะห์และสะท้อนถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการใช้ภาษาได้ ตัวอย่างเช่น นักเรียนสามารถสำรวจได้ว่าภาษาของสื่อและการโฆษณามีบทบาทในการกำหนดทัศนคติของสาธารณชนต่อธรรมชาติและความยั่งยืนอย่างไร ซึ่งจะช่วยสร้างความตระหนักรู้เชิงวิพากษ์เกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม (Fill & Penz, 2018) การศึกษาเพื่อความเป็นพลเมืองโลก (GCE) มุ่งพัฒนาให้นักเรียนมีความเข้าใจในประเด็นระดับโลก ความหลากหลายทางวัฒนธรรม และการเชื่อมโยงระหว่างสังคม (UNESCO, 2015) การบูรณาการ GCE ในหลักสูตรภาษาอังกฤษช่วยให้นักเรียนพัฒนาสมรรถนะ เช่น ความเห็นอกเห็นใจ การคิดเชิงวิพากษ์ และความรับผิดชอบต่อสังคม ตัวอย่างเช่น การอภิปรายเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมระดับโลกผ่านวรรณกรรมและสื่อมัลติมีเดียในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ สามารถเป็นช่องทางให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมและเข้าใจถึงมิติของปัญหาสิ่งแวดล้อม (Oxley & Morris, 2016) การศึกษาเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมุ่งเน้นการสอนให้นักเรียนรู้ถึงความสำคัญของการปกป้องทรัพยากรธรรมชาติ และส่งเสริมการปฏิบัติที่ยั่งยืน (Stevenson et al., 2017) เมื่อบูรณาการในการสอนภาษาอังกฤษ สามารถนำไปสู่กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นโครงการที่นักเรียนวิจัยปัญหาสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นและนำเสนอผลการวิจัยผ่านเรียงความ รายงาน หรือการนำเสนอผ่านสื่อมัลติมีเดีย ซึ่งไม่เพียงแต่ช่วยพัฒนาทักษะด้านภาษา แต่ยังเพิ่มความเข้าใจและการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอีกด้วย

ในปีพ.ศ. 2567 – 2571 นี้ทางโรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์วิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ ได้มีการประกาศใช้วิสัยทัศน์โรงเรียนซึ่งได้แก่ “เป็นสถานศึกษาที่เสริมสร้างอุปนิสัยฟิอาร์ซี บนรากฐานคริสต์จริยธรรม นำผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศในระดับนานาชาติ อยู่ร่วมกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน” ดังนั้นผู้วิจัยจึงมุ่งมั่นเพื่อพัฒนาวิธีการสอนที่บูรณาการประเด็นสิ่งแวดล้อมเข้ากับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อสร้างการเรียนรู้ที่มีความหมายและสอดคล้องกับชีวิตจริงของนักเรียน มีความตระหนักและความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม และพร้อมที่จะเป็นพลเมืองโลกที่ดีอีกด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ผลการพัฒนาทักษะความเป็นพลเมืองโลกและการสร้างสำนึกด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมผ่านการจัดกิจกรรมภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ในห้องเรียนภาษาอังกฤษ
2. เพื่อประเมินผลของการใช้แนวทางภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ในการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านความเป็นพลเมืองโลกและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาและปรับใช้แนวคิดและทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ (Eco-linguistics Theory) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาษา วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาทัศนคติที่ยั่งยืน โดยอิงจากกรอบแนวคิดของ การศึกษาเพื่อสร้างพลเมืองโลก (Global Citizenship Education: GCE) ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ความตระหนักรู้ทางสังคม และความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเชื่อมโยงผู้เรียนเข้ากับประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมในชีวิตจริง ทั้งนี้ แนวคิดนี้ได้รับการประยุกต์ใช้ผ่านกรอบ 6 ขั้นตอนที่พัฒนาโดย Palmer (2016) เพื่อสร้างทักษะการทำงานร่วมกันและการประเมินผลที่สอดคล้องกับเป้าหมายการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ (Eco-linguistics) ในห้องเรียน
ภาษาอังกฤษเพื่อสร้างทักษะความเป็นพลเมืองโลก (Global citizenship)

- 1) การสอนและการเรียนรู้ที่เน้นการเชื่อมโยงกับชีวิตจริง (Authenticating)
- 2) การสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหา (Awareness)
- 3) การสร้างสำนึกและความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (Consciousness)
- 4) การทำงานร่วมกันเพื่อสร้างความรู้และแนวทางใหม่ (Co-creating)
- 5) การบันทึกและรวบรวมข้อมูลและผลการเรียนรู้ (Documenting)
- 6) การประเมินผลการเรียนรู้ (Substantiating)

(ปรับปรุงจาก Palmer, N. (2016). Seeing the forest for the trees: The International Baccalaureate Primary Years Programme exhibition and Global Citizenship Education. *Journal of Research in International Education*, 15(3), 208-223)

ความสามารถในการใช้
ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์
ในห้องเรียนภาษาอังกฤษ
เพื่อการพัฒนาทักษะ
ความเป็นพลเมืองโลก

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Action Research) มีระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปิ่นสร้อยแย้มส่ววิทยาลัย ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 3 ทั้งหมด จำนวน 13 ห้องเรียน รวมจำนวนนักเรียน 755 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์วิทยาลัย ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 3 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมจำนวนนักเรียน 42 คน ซึ่งถูกเลือกโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือการจัดกิจกรรมการส่งเสริมภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ (Eco-linguistics) ในห้องเรียนภาษาอังกฤษ

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือการประเมินทักษะความเป็นพลเมืองโลกและสำนึกเรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Environment (สิ่งแวดล้อม) จำนวน 2 แผน พัฒนาขึ้นโดยอิงจากแนวคิดภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์และการส่งเสริมความเป็นพลเมืองโลก ซึ่งใช้ในการสอนและกำหนดกิจกรรมที่นักเรียนต้องทำ เช่น การเขียนบทความข่าว (News Article) และกิจกรรมวิเคราะห์ปัญหาสิ่งแวดล้อม ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้ตรวจสอบความสอดคล้องและความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยประเมินด้านเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของแผน และผลลัพธ์ที่คาดหวัง พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ในชั้นเรียนได้จริง โดยมีการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.2 ตารางเกณฑ์การประเมิน ตารางเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการใช้ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ในการเขียนเรียงความ ซึ่งใช้ในการวัดคุณภาพของการเขียนของนักเรียนในหลายมิติ เช่น การวิเคราะห์ปัญหา การเสนอแนวทางการแก้ไข การใช้ภาษาที่สื่อถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการเชื่อมโยงแนวคิด โดยผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องและความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 ท่าน โดยหาค่า IOC คือ 0.9

4. ขั้นตอนการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองกลุ่มเดียววัดหลังการทดลอง (One-Group Posttest Only Design) มีการดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้

ผู้วิจัยเริ่มต้นด้วยการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการส่งเสริมภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ในห้องเรียนภาษาอังกฤษ โดยทำการวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์วิทยาลัย รวมถึงศึกษาทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ

- การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้

- ทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21
- การส่งเสริมความเป็นพลเมืองโลก (Global Citizenship)
- การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
- การจัดการเรียนรู้ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ (Eco-linguistics)

ขั้นตอนที่ 2 พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้

ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) เพื่อออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแนวคิดภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์และการสร้างทักษะความเป็นพลเมืองโลก โดยพัฒนาหน่วยการจัดการเรียนรู้จำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้ ซึ่งใช้เวลาในการสอนทั้งหมด 8 ชั่วโมง (สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง เป็นเวลา 4 สัปดาห์) เพื่อให้ นักเรียนมีเวลาเพียงพอในการศึกษาเนื้อหาและฝึกฝนทักษะผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น การเขียนบทความข่าวและการวิเคราะห์ปัญหาสิ่งแวดล้อม

- Authenticating: การศึกษาปัญหาฝุ่นในประเทศไทยจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้
- Awareness: การใช้ภาษาที่สื่อถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในการเขียน
- Consciousness: การเขียนบทความข่าว (News Article) โดยใช้ภาษาที่สื่อถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

- Co-creating: การทำงานร่วมกันในกลุ่มเพื่อค้นคว้าและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
- Documenting: การบันทึกผลงานและจัดทำรายงานการเรียนรู้
- Substantiating: การนำเสนอผลงานการเขียนหน้าชั้นเรียนและการรับคำแนะนำจากเพื่อนร่วมชั้น

ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 42 คน ที่สุ่มเลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มแบบง่าย (simple random sampling) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะใช้เวลาสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง ระหว่างเดือน กรกฎาคม ถึง เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2567

หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและความเป็นพลเมืองโลก โดยใช้ rubric สำหรับประเมินคุณภาพของการเขียนบทความข่าว (News Article) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตารางเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการใช้ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ในการเขียนบทความ
ข่าว (News Article)

รายการประเมิน	ความสามารถด้านการการใช้ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์		
	(3 ดีมาก)	(2 ดี)	(1 พอใช้)
1) ความสามารถ ความสามารถการวิเคราะห์ ปัญหา	นักเรียนวิเคราะห์ปัญหา ผู้ในประเทศไทยอย่าง ละเอียดและครอบคลุมทุก ด้าน	นักเรียนวิเคราะห์ปัญหา ผู้ในประเทศไทยได้แต่ ขาดบางประเด็นสำคัญ	นักเรียนวิเคราะห์ปัญหา ผู้ในประเทศไทยได้ไม่ ครบถ้วนและขาดความ ลึกซึ้ง
2) การเสนอแนวทางการแก้ไข	นักเรียนเสนอแนวทางการ แก้ไขปัญหาที่เป็นไปได้ และสอดคล้องกับ ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์	นักเรียนเสนอแนวทางการ แก้ไขปัญหาที่เป็นไปได้แต่ ขาดการเชื่อมโยงกับ ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ บางส่วน	นักเรียนเสนอแนวทางการ แก้ไขปัญหาที่ไม่เป็นไปได้ หรือไม่สอดคล้องกับ ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์
3) ความสามารถด้านการใช้ ภาษาที่สื่อถึงการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม	นักเรียนใช้ภาษาที่แสดงถึง การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม อย่างชัดเจนและต่อเนื่อง ตลอดเรียงความ	นักเรียนใช้ภาษาที่แสดงถึง การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมใน บางส่วนของเรียงความ	นักเรียนใช้ภาษาที่แสดงถึง การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม น้อยหรือไม่ชัดเจน
4) ความสามารถด้านการ เชื่อมโยงแนวคิดภาษาศาสตร์ เชิงนิเวศน์กับปัญหาและแนว ทางแก้ไข	นักเรียนเชื่อมโยงแนวคิด ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์กับ ปัญหาและแนวทางแก้ไข ได้อย่างชัดเจนและ สอดคล้อง	นักเรียนเชื่อมโยงแนวคิด ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์กับ ปัญหาและแนวทางแก้ไข ได้บางส่วน	นักเรียนเชื่อมโยงแนวคิด ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์กับ ปัญหาและแนวทางแก้ไข ได้ไม่ชัดเจนหรือไม่ สอดคล้อง
5) ความสามารถด้านเขียน โครงสร้างและการจัดระเบียบ เรียงความ	เรียงความมีโครงสร้าง และการจัดระเบียบที่ ชัดเจน มีการแนะนำ ปัญหา การวิเคราะห์ ปัญหา การเสนอแนว ทางแก้ไข และสรุปอย่าง ครบถ้วน	เรียงความมีโครงสร้าง และการจัดระเบียบแต่ ขาดบางส่วนที่สำคัญ	เรียงความไม่มีโครงสร้าง และการจัดระเบียบที่ ชัดเจน

เกณฑ์การประเมิน ระดับดีมาก ช่วงคะแนน 13 – 15 คะแนน, ระดับดี ช่วงคะแนน 10 – 12, คะแนนระดับพอใช้ ช่วงคะแนน 7 – 9 คะแนน, ระดับน้อย ช่วงคะแนน 4 – 6 คะแนน, ระดับควรปรับปรุง ช่วงคะแนน 1 – 3 คะแนน

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินและปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้ให้เกิดความสมบูรณ์

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ (Eco-linguistics) เพื่อส่งเสริมทักษะความเป็นพลเมืองโลก (Global Citizenship) และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์วิทยาลัย

ผู้วิจัยได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ (Eco-linguistics) โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เป็นเวลา 4 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 42 คน ผลการประเมินการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ได้รับการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ซึ่งมีประสบการณ์ในด้านการจัดการเรียนรู้และภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ รวมถึงการสร้างทักษะความเป็นพลเมืองโลก

วิธีการประเมินใช้การเก็บข้อมูลผ่านแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นเพื่อประเมิน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการออกแบบกิจกรรม โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านประเมินกิจกรรมในแต่ละด้านตามเกณฑ์คะแนน 5 ระดับ (Likert Scale) ข้อมูลที่ได้ถูกนำมาคำนวณค่าเฉลี่ยเพื่อหาคะแนนในแต่ละด้าน ผลการประเมินดังนี้

1. ด้านเนื้อหา ได้รับการประเมินในระดับดีมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.7) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ (ค่าเฉลี่ย = 4.9) รองลงมาคือ ความสมบูรณ์และชัดเจนของเนื้อหา (ค่าเฉลี่ย = 4.6) และการเชื่อมโยงกับปัญหาฝุ่นในประเทศไทย (ค่าเฉลี่ย = 4.5)

2. ด้านแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับดี (ค่าเฉลี่ย = 4.3) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ตามแนวคิดภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ (ค่าเฉลี่ย = 4.6) รองลงมาคือ ความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ (ค่าเฉลี่ย = 4.2)

3. ด้านการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับดีมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.8) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจและกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น (ค่าเฉลี่ย = 4.9) รองลงมาคือ การวัดและประเมินผลที่ตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย (ค่าเฉลี่ย = 4.7)

2. ผลการประเมินความสามารถด้านการใช้ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ในการเขียนบทความข่าว (News Article)

ตารางที่ 2 ผลการประเมินความสามารถด้านการใช้ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ในการเขียนบทความข่าว (News Article)

รายการประเมิน		M	SD	ระดับความสามารถด้านการ การใช้ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ ในการเขียนบทความข่าว
1	ความสามารถด้านการวิเคราะห์ ปัญหา	2.40	0.68	ดี
2	ความสามารถด้านการเสนอแนว ทางการแก้ไข	2.20	0.75	ดี
3	ความสามารถด้านการใช้ภาษาที่ สื่อถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	2.35	0.70	ดี
4	ความสามารถด้านการเชื่อมโยง แนวคิดภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์กับ ปัญหาและแนวทางการแก้ไข	2.15	0.72	ดี
5	ความสามารถด้านการเขียน โครงสร้างและจัดระเบียบ เรียงความ	2.30	0.69	ดี
รวม		11.40	3.54	ดี

ผลการประเมินความสามารถด้านการใช้ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ในการเขียนบทความข่าว (News Article) ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 แสดงให้เห็นถึงความสามารถในหลายด้านของการใช้ภาษาเชิงนิเวศน์อย่างมีคุณภาพ นักเรียนมีความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาฝุ่นในประเทศไทยอย่างละเอียด โดยมีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 2.40 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.68 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนสามารถเข้าใจและระบุประเด็นสำคัญของปัญหาได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้นักเรียนยังมีความสามารถในการเสนอแนวทางการแก้ไขที่เป็นไปได้และสอดคล้องกับหลักภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ โดยมีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 2.20 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.75 ซึ่งแสดงถึงการคิดสร้างสรรค์และการประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อแก้ไขปัญหา นักเรียนสามารถใช้ภาษาที่ชัดเจนและต่อเนื่องในการสื่อถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 2.35 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.70 ซึ่งแสดงถึงความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงแนวคิดภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์กับปัญหาและแนวทางการแก้ไขได้อย่างเหมาะสมและชัดเจน โดยมีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 2.15

และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.72 ซึ่งแสดงถึงความเข้าใจในแนวคิดเชิงนิเวศน์ นักเรียนมีความสามารถในการเขียนโครงสร้างและจัดระเบียบเรียงความอย่างมีระบบ โดยมีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 2.30 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.69 ซึ่งแสดงถึงการเรียงลำดับความคิดและการแสดงเนื้อหาที่เป็นระเบียบอย่างชัดเจน จากผลการประเมินทั้งหมดนี้ นักเรียนแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการใช้ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ในการเขียนบทความข่าว (News Article) อย่างครอบคลุมและมีคุณภาพ ผลการประเมินแสดงให้เห็นว่านักเรียนสามารถวิเคราะห์ปัญหา เสนอแนวทางการแก้ไข ใช้ภาษาที่สื่อถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เชื่อมโยงแนวคิดเชิงนิเวศน์กับปัญหาและแนวทางการแก้ไข และเขียนโครงสร้างเรียงความได้อย่างมีระบบ ผลการประเมินเหล่านี้ชี้ให้เห็นถึงความสำเร็จของแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ (Eco-linguistics) เพื่อส่งเสริมทักษะความเป็นพลเมืองโลก (Global Citizenship) และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์วิทยาลัย

จากการนำเสนอผลการศึกษาที่ได้จากการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ (Eco-linguistics) เพื่อส่งเสริมทักษะความเป็นพลเมืองโลก (Global Citizenship) และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์วิทยาลัย ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าการบูรณาการแนวคิดภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ในกิจกรรมการเรียนรู้สามารถเสริมสร้างให้นักเรียนพัฒนาทักษะการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมผ่านภาษาและการสื่อสารเชิงนิเวศน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจเชิงลึกในปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เผชิญอยู่ในชุมชน และสามารถเชื่อมโยงแนวคิดเชิงนิเวศน์กับการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม ดังเช่นการการศึกษาเรื่อง "การศึกษาเพื่อความยั่งยืน สันติภาพ และการเป็นพลเมืองโลก: แนวทางการบูรณาการ" (Education for Sustainability, Peace, and Global Citizenship: An Integrative Approach) โดย Yanniris (2021) ได้ตรวจสอบว่าการบูรณาการการศึกษาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (ESD) และการศึกษาเพื่อความเป็นพลเมืองโลก (GCED) สามารถตอบสนองต่อความท้าทายทางสังคมและสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด ผู้เขียนได้ทำการทบทวนผลงานการวิจัยและวิเคราะห์กรณีศึกษาเพื่อสำรวจการนำแนวทางแบบบูรณาการเหล่านี้มาใช้และผลกระทบที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมทางการศึกษา โดยผู้วิจัยได้แสดงให้เห็นถึงบทบาทสำคัญของการสนับสนุนจากสถาบันในการส่งเสริมการศึกษาที่เป็นสิ่งสำคัญในการเตรียมความพร้อมนักเรียนในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืนในอนาคต นอกจากนี้ Torres

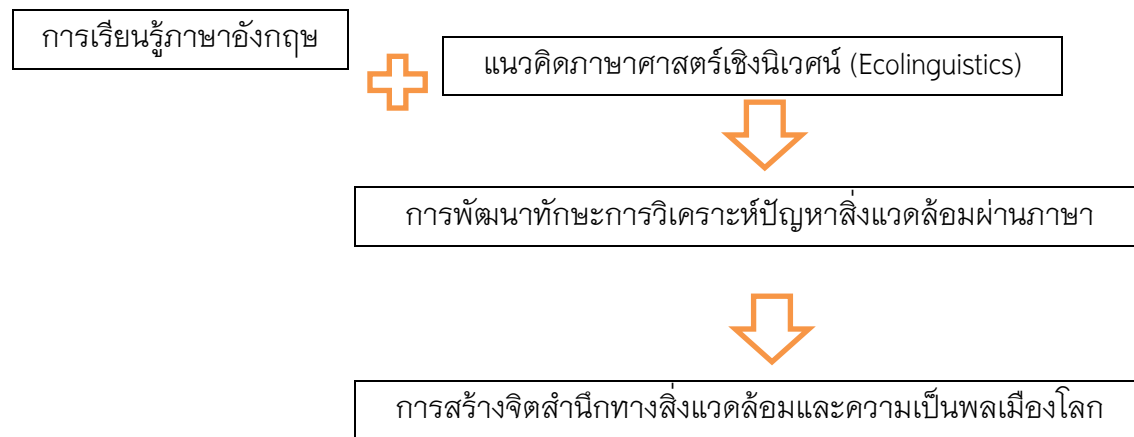
และ Bosio (2020) ได้เขียนบทความในหัวข้อ "Global Citizenship Education at the Crossroads: Globalization, Global Commons, Common Good, and Critical Consciousness" ผู้เขียนสำรวจบทบาทของการศึกษาเพื่อความเป็นพลเมืองโลก (GCE) ในการส่งเสริมการตระหนักรู้และการคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ไขปัญหาในระดับโลก พวกเขาอธิบายว่า GCE สามารถส่งเสริมสันติภาพโลก และการเข้าใจถึงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติร่วมกันของโลก บทความสรุปว่า GCE สามารถเพิ่มการตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมของผู้เรียนกับความท้าทายระดับโลกได้อย่างมีนัยสำคัญ และ UNESCO (2023) ได้ทำการจัดเวิร์กช็อปเน้นการเชื่อมโยงระหว่างการศึกษาเกี่ยวกับพลเมืองโลก การศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งมุ่งเน้นการเตรียมความรู้ ทักษะ และค่านิยมที่จำเป็นให้กับเยาวชน เพื่อแก้ไขปัญหาทางสังคมและสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผลการวิจัยนี้ได้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการเป็นพลเมืองโลก ทำให้เยาวชนได้รับแรงบันดาลใจที่จะเป็นพลเมืองโลกที่มีส่วนร่วมที่ดีได้

2. ผลการประเมินความสามารถด้านการใช้ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ในการเขียนบทความข่าว (News Article)

ผลการประเมินความสามารถด้านการใช้ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ในการเขียนบทความข่าว (News Article) แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาได้ดี (คะแนนเฉลี่ย 2.40, SD 0.68) โดยสามารถระบุและทำความเข้าใจปัญหาสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการเขียนเรียงความประเภทนี้ นักเรียนยังสามารถเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาได้ดี (คะแนนเฉลี่ย 2.20, SD 0.75) แม้ว่าอาจต้องพัฒนาเพิ่มเติมในการสร้างแนวทางที่หลากหลายและครอบคลุมทุกมิติของปัญหา การใช้ภาษาที่สื่อถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมก็อยู่ในระดับดี (คะแนนเฉลี่ย 2.35, SD 0.70) ซึ่งแสดงถึงความสามารถในการสื่อสารแนวคิดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและใช้ศัพท์เฉพาะทางด้านสิ่งแวดล้อมได้อย่างถูกต้อง ความสามารถในการเชื่อมโยงแนวคิดภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์กับปัญหาและแนวทางการแก้ไขได้รับการประเมินในระดับดี (คะแนนเฉลี่ย 2.15, SD 0.72) แม้ว่าอาจยังต้องการการปรับปรุงในการนำเสนอความเชื่อมโยงที่ชัดเจนและมีเหตุผลเพิ่มเติม นอกจากนี้ นักเรียนยังมีความสามารถในการเขียนโครงสร้างและจัดระเบียบเรียงความได้ดี (คะแนนเฉลี่ย 2.30, SD 0.69) ซึ่งแสดงถึงความสามารถในการจัดเรียงเนื้อหาอย่างเป็นระบบและมีความชัดเจน โดยรวมทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี (คะแนนเฉลี่ยรวม 11.40, SD 3.54) ซึ่งสะท้อนถึงความสามารถโดยรวมที่น่าพึงพอใจของนักเรียนในด้านการใช้ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ในการเขียนบทความข่าว (News Article) ในมุมมองของผู้วิจัย ผลการประเมินทั้งหมดนี้สะท้อนถึงความสำเร็จของแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการวิจัยที่สอดคล้องกับการศึกษาเรื่อง "Research on College English Teaching from the Perspective of Ecological Linguistics" โดย Meng (2023) ได้นำแนวทางการใช้ภาษาศาสตร์เชิงนิเวศวิทยามาใช้ในการสอนการเขียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยม ผลลัพธ์ที่ได้คือ

นักเรียนมีส่วนร่วมมากขึ้นและพัฒนาทักษะการเขียนได้ดีขึ้น เนื่องจากแนวทางการใช้ภาษาเชิงนิเวศวิทยาช่วยสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีปฏิสัมพันธ์และมีบริบทที่สมบูรณ์มากขึ้น ซึ่งช่วยให้การเรียนรู้ภาษามีประสิทธิภาพและครบถ้วนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ในงานวิจัยเรื่อง "Ecological Systems Theory and Second Language Research" โดย Chong, Isaacs และ McKinley (2023) ผู้วิจัยได้ศึกษาการประยุกต์ใช้ทฤษฎีระบบนิเวศในกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สอง โดยเน้นที่การสอนในห้องเรียน ผลการวิจัยพบว่าการใช้มุมมองเชิงนิเวศในการสอนภาษาช่วยให้สภาพแวดล้อมการเรียนรู้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนมากขึ้น ซึ่งส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาได้ดียิ่งขึ้น แนวทางเชิงนิเวศนี้ช่วยสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่ครอบคลุมและมีปฏิสัมพันธ์มากขึ้นโดยคำนึงถึงปัจจัยแวดล้อมและบริบทต่าง ๆ ส่งผลให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้นและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนับสนุนการพัฒนาภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ค้นพบองค์ความรู้ใหม่ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านการบูรณาการภาษาศาสตร์เชิงนิเวศ (ecolinguistics) ซึ่งไม่เพียงแต่ช่วยพัฒนาทักษะทางภาษา แต่ยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างจิตสำนึกทางสิ่งแวดล้อมและการเป็นพลเมืองโลก การนำแนวคิดนี้เข้าสู่ชั้นเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการวิเคราะห์ปัญหาสิ่งแวดล้อมผ่านภาษา สร้างความเชื่อมโยงระหว่างภาษากับธรรมชาติ ในแบบที่นักเรียนสามารถตระหนักถึงผลกระทบจากการใช้ภาษาต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม การวิจัยพบว่านักเรียนมีพัฒนาการทั้งด้านการคิดเชิงวิเคราะห์ การสื่อสาร และความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ทำให้นักเรียนไม่เพียงแค่พัฒนาทักษะภาษา แต่ยังเสริมสร้างความรู้สึกรักเป็นพลเมืองโลกที่พร้อมจะแก้ไขปัญหาในชุมชนและโลกภายนอกได้อย่างมีประสิทธิภาพ นวัตกรรมการสอนนี้ถือเป็นการเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบ

ดั้งเดิม โดยเน้นให้การใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสร้างการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่สามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้

1. หลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรบูรณาการแนวคิดภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ (Eco-linguistics) กับประเด็นสิ่งแวดล้อมอย่างเต็มที่ โดยการใช้กรณีศึกษาที่เกี่ยวข้องกับปัญหาสิ่งแวดล้อม เพื่อให้นักเรียนสามารถเห็นภาพรวมและเชื่อมโยงการเรียนรู้กับโลกภายนอกได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
2. ให้การสนับสนุนและฝึกอบรมครูในการเสริมทักษะการสอนและการใช้เครื่องมือการสอนที่เกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ เพื่อให้ครูสามารถนำแนวคิดนี้ไปใช้ในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. พัฒนาการเรียนการสอนและเทคโนโลยีที่สามารถเชื่อมโยงเนื้อหาภาษาอังกฤษกับบริบทของสิ่งแวดล้อมได้ เช่น การใช้สื่อดิจิทัลและแอปพลิเคชันที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลของการฝึกอบรมครูในด้านการสอนภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์และการพัฒนาทักษะการสอน เพื่อหาวิธีการที่ดีที่สุดในการเสริมสร้างทักษะของครู
2. โรงเรียนหรือครูผู้สอนควรสร้างพันธมิตรกับชุมชนและองค์กรที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้อาสาสมัครเชิงนิเวศน์ของนักเรียนผ่านกิจกรรมและโครงการร่วมที่เน้นการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
3. ควรศึกษาผลของการใช้เทคโนโลยีในการสอนภาษาศาสตร์เชิงนิเวศน์ต่อผลการเรียนรู้และความตระหนักรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม

References

- Alexander, R. J., & Stibbe, A. (2014). From the analysis of ecological discourse to the ecological analysis of discourse. *Language Sciences*, 41, 104–110. <https://doi.org/10.1016/j.langsci.2013.08.011>
- Chong, S. W., Isaacs, T., & McKinley, J. (2023). Ecological systems theory and second language research. *Language Teaching*, 56(3), 333–348. <https://doi.org/10.1017/S0261444822000283>
- Damoh, B., & Adu, E. (2019). Challenges teachers face in the integration of Environmental Education into the South African curriculum. *South African Journal of Education*, 39(3), Art. <https://doi.org/10.15700/saje.v39n3a1683>

- Fayaz, S., Lashari, A. A., Nandwani, S., & Chang, M. (2023). Assessing environmental awareness and conservation behavior in schools for sustainable development. *Pakistan Journal of Humanities and Social Sciences*, 11, 4086–4097. <https://doi.org/10.52131/pjhss.2023.1104.0676>
- Fill, A., & Mühlhäusler, P. (2001). *The Ecolinguistics Reader: Language, Ecology, and Environment*. Continuum.
- Lütge, C., Merse, T., & Rauschert, P. (2022). *Global Citizenship in Foreign Language Education: Concepts, Practices, Connections*. <https://doi.org/10.4324/9781003183839/global-citizenship-foreign-language-education-christiane-lütge-thorsten-merse-petra-rauschert>
- Meng, Q. (2023). Research on college English teaching from the perspective of ecological linguistics. *Frontiers in Educational Research*, 6(23), 83–87. <https://doi.org/10.25236/FER.2023.062314>
- Nahar, L. (2023). The effects of standardized tests on incorporating 21st century skills in science classrooms. *Integrated Science Education Journal*, 4, 36–42. <https://doi.org/10.37251/isej.v4i2.324>
- Nettle, D., & Romaine, S. (2000). *Vanishing Voices: The Extinction of the World's Languages*. Oxford University Press.
- Nordquist, R. (2019). *Definition and Examples of Linguistic Ecology*. ThoughtCo. <https://www.thoughtco.com/linguistic-ecology-definition-1691128>
- Nwokedi, B. (2023). Influence of classroom environment on the academic performance of students in English language. *International Journal of Advance Social Sciences and Education (IJASSE)*, 1, 191–198. <https://doi.org/10.59890/ijasse.v1i4.732>
- Stibbe, A. (2015). *Ecolinguistics: Language, Ecology, and the Stories We Live By*. Routledge.
- Van Lier, L. (2004). *The Ecology and Semiotics of Language Learning: A Sociocultural Perspective*. Kluwer Academic Publishers.
- Davies, I., Ho, L. C., Kiwan, D., Peck, C., Peterson, A., Sant, E., & Waghid, Y. (2018). *The Palgrave Handbook of Global Citizenship and Education*. Palgrave Macmillan.
- Torres, C. A., & Bosio, E. (2020). *Global citizenship education at the crossroads: Globalization, global commons, common good, and critical consciousness*. Springer.
- UNESCO. (2014). *Global Citizenship Education: Preparing learners for the challenges of the 21st century*. UNESCO.
- Tarozzi, M., & Torres, C. A. (2016). *Global Citizenship Education and the Crises of Multiculturalism*. Bloomsbury Publishing.

- Cates, K. A. (2016). Teaching for a Better World: Global Issues and Language Education. *TESOL Journal*, 7(2), 429–456.
- Fill, A., & Penz, H. (2018). *The Routledge Handbook of Ecolinguistics*. Routledge.
- Oxley, L., & Morris, P. (2016). *Global Citizenship: A Critical Introduction*. Routledge.
- Stibbe, A. (2015). *Ecolinguistics: Language, Ecology and the Stories We Live By*. Routledge.
- Stevenson, R. B., Brody, M., Dillon, J., & Wals, A. E. J. (2017). *International Handbook of Research on Environmental Education*. Routledge.
- Supran, G., & Oreskes, N. (2021). Assessing ExxonMobil's climate change communications (1977–2014). *Environmental Research Letters*, 16(5), 054033.
- Torres, C. A., & Bosio, E. (2020). Global citizenship education at the crossroads: Globalization, global commons, common good, and critical consciousness. *Prospects*, 48(2), 99–113. <https://doi.org/10.1007/s11125-019-09458-w>
- UNESCO. (2015). *Global Citizenship Education: Topics and Learning Objectives*. UNESCO.
- UNESCO. (2023). *Workshop by UNESCO to highlight links between global citizenship education, education for sustainable development, and social entrepreneurship education*. <https://www.unesco.org/en/articles/workshop-unesco-highlight-links-between-global-citizenship-education-education-sustainable>
- Yanniris, C. (2021). Education for Sustainability, Peace, and Global Citizenship: An Integrative Approach. *Education Sciences*, 11(8), 430. <https://doi.org/10.3390/educsci11080430>